

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 81.395 van 28 juni 1999
in de zaak A. 83.402/VII-18.061.**

In zake : de n.v. JANSSENS CONTAINERDIENST,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. MARTENS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Koloniënstraat 11

tegen :

de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het
Vlaamse Gewest (OVAM),
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. ENGELS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Amerikalei 73.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. JANSSENS CONTAINERDIENST op 8 april 1999 heeft
ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te
vorderen van de beslissing van OVAM om, in toepassing
van artikel 7.4 van de EEG-verordening nr. 259/93 van
1 februari 1993 betreffende toezicht en controle op de
overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de
Europese Gemeenschap (Publicatieblad L 30, 6 februari
1993), bezwaar te maken tegen de overbrenging van voor
nuttige toepassing bestemde afvalstoffen, zoals door de
verzoekende partij omschreven in de kennisgeving met
nr. BE 261684;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
P. PROVVOOST ;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 15 juni 1999
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 24 juni 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M.-R. BRACKE ;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G.
JACOBS die, loco Advocaat R. MARTENS verschijnt voor de
verzoekende partij, en van Advocaat F. CORNETTE die,
loco Advocaat P. ENGELS verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
P. PROVVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij
huishoudelijk GFT-afval, dat wordt ingezameld in het
werkingsgebied van de Intercommunale Durme - Moervaart,
wenst over te brengen naar Nederland, alwaar het zal
worden gecomposteerd; dat het gaat om 425 transporten,
in totaal 11.500 ton, tijdens de periode van 1 februari
1999 tot 31 januari 2000; dat daaromtrent reeds een
overeenkomst werd afgesloten met een Nederlands compos-
teerder; dat in toepassing van artikel 6 van Veror-
dening 259/93 de verzoekende partij op 8 januari 1999 de
verplichte melding bij OVAM doet; dat met een brief van
8 maart 1999 OVAM in toepassing van artikel 7.4 van

evengenoemde Verordening bezwaar aantekent tegen die overbrenging onder volgende motivering :

"Overwegende dat er in Vlaanderen nog voldoende capaciteit is om deze stroom van GFT-afval van IDM op te vangen en er geen structureel capaciteitstekort heerst;

Overwegende dat in geval van afvoer naar installaties buiten het Vlaamse Gewest door structureel capaciteitstekort, deze installaties dienen te werken onder vergelijkbare exploitatievoorwaarden en compost dienen te produceren met gelijke kwaliteitseisen;

Overwegende dat in Nederland de kwaliteitseisen voor GFT-compost inzake uitgerijptheid en stabiliteit lager liggen in vergelijking met de Vlaamse normen zoals opgenomen in VLAREA";

dat deze beslissing het voorwerp uitmaakt van de voorliggende vordering tot schorsing;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij doet gelden dat "in verschillende schorsingsarresten (...) de Raad van State reeds (heeft) besloten tot een schorsing van een besluit omdat aan de mogelijkheid tot heroverweging vanwege het bestuur -met een mogelijk gunstig gevolg voor (de) bestuurde- zeer veel belang werd gehecht", dat gelet op de kennelijke gegrondheid van het eerste middel mag worden aangenomen dat een heroverweging van het dossier in het licht van de gevestigde rechtspraak van het Hof van Justitie, tot het instemmen van het transport

aanleiding zal geven, dat ten gevolge van de bestreden beslissing bepaalde overeenkomsten niet zullen kunnen worden uitgevoerd "wat mede nadelige milieuhygiënische gevolgen teweegbrengt, dewelke een evident moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaken", dat aangezien zij met de v.o.f. COMPOSTERING ZEELAND reeds een overeenkomst heeft gesloten en bedoelde transporten nu worden tegengehouden, zij genoodzaakt zal zijn op korte termijn naar een alternatieve oplossing op zoek te gaan, dat zij momenteel reeds GFT-afval ontvangt, dat momenteel deze nog tijdelijk kan worden opgeslagen, maar dat een definitieve oplossing er slechts in zal bestaan de GFT-fractie af te voeren naar een verwerkingseenheid binnen het Vlaamse Gewest, dat daarvoor opnieuw contracten moeten worden opgesteld en moet worden onderhandeld, wat tot de nodige vertragingen aanleiding zal geven voor het verwerken van de GFT-fractie, dat de tijdelijke opslag van GFT-afval daarenboven milieuhygiënisch niet is aangewezen en mogelijks zelfs bepaalde bacterële ontwikkelingen in de hand kan werken, dat het ontstaan van een tijdelijke afvalberg een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt, dat de bestreden beslissing haar ook een ernstig moreel nadeel berokkent "doordat zij -in de beperkte wereld van de afvalverwerking- niet langer als een betrouwbare partner zal worden aanzien en aan gezichtsverlies lijdt", dat dit zowel geldt ten aanzien van de Nederlandse verwerker die het GFT-afval zou composteren als van de intercommunale van wie het GFT-afval wordt afgenomen, als van de concurrenten die er blijkbaar wel in slagen om toelatingen te bekomen;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het feit dat een schorsing van een weigeringsbeslissing zinvol kan zijn met het oog op een gebeurlijke heroverweging, niet wegneemt dat nog steeds een moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet worden aangetoond, dat het niet kunnen uitvoeren van bepaalde

overeenkomsten op zich (zonder bijkomende en bijzondere omstandigheden), niet kan beschouwd worden als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat het niet correct is dat er een tijdelijke afvalberg zal ontstaan, dat immers het GFT-afval dat wordt ingezameld door de betrokken intercommunale terecht kan bij VLAR, zoals voorheen, dat het commercieel prestige dat verbonden is aan de opdracht om GFT-afval te laten vervoeren naar Nederland en het aldaar te laten verwerken eerder gering lijkt te zijn, dat de verzoekende partij dan ook niet aantoonde dat haar commerciële reputatie zal lijden onder deze weigeringsbeslissing;

2.3. Overwegende dat het argument dat de schorsing van een weigeringsbeslissing tot een voor de verzoekende partij gunstige heroverweging aanleiding kan geven en dat de kans daartoe mogelijk groot zou zijn niets zegt over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan teweegbrengen; dat de verzoekende partij generlei aangeeft wat het relatief belang is van het onuitvoerbare contract met de v.o.f. COMPOSTERING ZEELAND in het geheel van haar activiteiten zodat het ernstig karakter van het financieel nadeel als gevolg van het verlies van dat contract niet kan worden beoordeeld; dat daarenboven wordt vastgesteld dat de verzoekende partij pas op 8 januari 1999 een kennisgeving -en dan nog een onvolledige- heeft gedaan van de kwestieuze overbrenging, ter uitvoering van een overeenkomst die moest ingaan op 1 februari 1999, terwijl de termijn voor OVAM om bezwaar aan te tekenen nog lopende was, zodat de verzoekende partij het risico heeft genomen verplichtingen te aanvaarden waarvan ze nog niet zeker kon zijn ze ook te kunnen vervullen; dat aangezien binnen het Vlaamse Gewest ook nog mogelijkheden bestaan om GFT-afval te laten composteren, de tijdelijke opslag van het GFT-afval vrij snel kan worden beëindigd; dat niet aannemelijk wordt gemaakt dat er een tijdelijke "afval-

berg" zal ontstaan; dat wat het aangevoerd moreel nadeel betreft, het bezwaar voor de overbrenging naar Nederland niet werd ingegeven om redenen eigen aan de verzoekende partij zelf, maar omdat binnen het Vlaamse Gewest voldoende compostering capaciteit voorhanden is en de Nederlandse normen voor compostering minder streng zijn dan de Vlaamse; dat het door de verzoekende partij aangevoerd moreel nadeel dan ook niet als ernstig kan worden aangenomen;

2.4. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op achtentwintig juni
1900 negenenegentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,
Mevr. A. WIJNANTS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.